

Tinc por, tanta por...

(fragment d'una carta real)
Barcelona, 11 de novembre de 1972

¡Estimat meu!

M'he aixecat del llit perquè no puc dormir. Estic ple d'un neguit, d'una angúnia que m'afecta els nervis. ¡Tinc por, tanta por!

Per primera vegada a la vida comprenc tot el que havia llegit sobre l'amor. Ara té un significat present. Fet realitat viva dins meu. Crec que l'amor té molts aspectes negatius: és una angoixa constant de perdre el ser amat i de no poder, constantment, estar amb ell, abraçat a ell, fontent-te en ell, i quan això es realitza, continua l'angoixa pensant que aquella felicitat momentània no durarà sempre (...).

Bona nit, vida meva, i tant de bo que ben aviat pugui recobrar la felicitat perduda. Sempre teu:

ARMAND DE FLUVIÀ

EPISTOLARI DE TRETZE PERSONATGES PER ENCÀRREC

Amor a la carta

Ací teniu algunes de les cartes d'amor que han escrit expressament per a EL TEMPS, una sèrie de personatges de diferents sectors de la nostra societat. Tretze missives d'amor —i també de desamor— i una caricatura desesperadament irònica. Als seguidors dels epistolaris amorosos, fins i tot poden servir-los d'exemple.

Absència

Fa tan poques hores que he partit i la teva absència ja és omnipresent... Camí de l'hotel, travessant d'esma els carrers grisos de pluja i de soroll, m'ha colpit com una fitora la tristesa de no tenir-te al meu costat, però també la dolça alegria de saber que el teu amor m'acompanya sempre per tot arreu i que t'estimo. Ara, en el silenci de la cambra, tan buida sense tu, vull dir-te: ¡gràcies per la teva existència, que fa tan bella la meua i li dóna sentit, i que compto les hores que trigaré a abraçar-te i a tornar a estar amb tu!

ALBERT HAUF*

* (Nota: Com que l'amor és un dels sentiments més íntims i les cartes amoroses van destinades a una persona considerada única, publicar cartes amoroses en una revista és un contrasentit o pur artifici retòric. Crec tanmateix que es tracta d'un gènere molt important, ja massa amenaçat pel telèfon i per l'egoisme, i per això he accedit a recrear una situació des d'uns sentiments ben sincers. Albert Hauf).

Carta epístola al vent

Estimada persona desconeguda:

Vista i demostrada la inutilitat dels meus esforços per trobar-te i, així, compartir postes de sol i plenilunies que possibilitzin en un futur immediat el contacte carnal per tenir fills, casa i menjar calent a taula, no m'acomiedo —ja que no et conec—, llenço aquesta carta epístola al vent, perquè si la trobessis abans de demà a les sis del vespre, vinguis, et presentis i així quan et conegui, potser em podré acomiadar de tu.

QUICO PI DE LA SERRA

Petita epístola paradoxal

Car, coral i ben llunyà reclamó J. P., voldria que aquesta teringa de dibuixos alfabètics, fets amb tinta Zelra i amb plomí Mont-Blanc, fos un vídeo-clip d'escriptura que diu fort, clar i català, amb paraules planeres i transparents, la meua vindicació dels epistolaris. Fer mots a mà per un corresponsal és un dels gests més essencials, per humans, que existeix; i desenvolupa nombroses potencialitats d'intel·ligència que la veu (ja m'entens, el telèfon) no té.

La paradoxa rau en la transmissió, bon reclam, perquè vols que et faci arribar aquest petit bitllet per telèfon i no ho puc consentir. Et demane una sorpresa enviant-ho per telefax, que és, ara per ara, un servei de correus ben luxos on podràs tocar

amb les teves ninetes aquests borratxos (gargots, en dialectal mallorquí) que són una invitació, una publicitació de les cartes, dites, en estricte sentit, lletres.

Amb els meus compliments

BIEL MESQUIDA

Estimo el meu marit i sóc feliç. Si tu, com dius, m'estimes, deixa'm per sempre. Jo t'he oblidat.

Adéu:

MÓNICA HUGUET

«Tu, inspires a la meva música els sentiments més dolços»

Una imatge de la teva pell

Vull dir-te, no sé si m'atreveixo... Fa molts anys, era vailet quan de la mà del meu pare et vaig veure per primera vegada. ¿Te'n recordes?

Poc sospitavaem aleshores de quina manera el destí ens estrenyeria més i més. M'has vist créixer, jo també. Conèixer és estimar, i estimar, conèixer.

A poc a poc, sense tu saber-ho, t'endinsaves al meu esperit.

I em vaig cabussar en el teu cos, pessigant els més significatius indrets de la teva pell.

Si tu fossis una dona...

T'estimo Barcelona

FRANCESC CATALÀ ROCA

PD. T'envio una imatge de la teva pell.

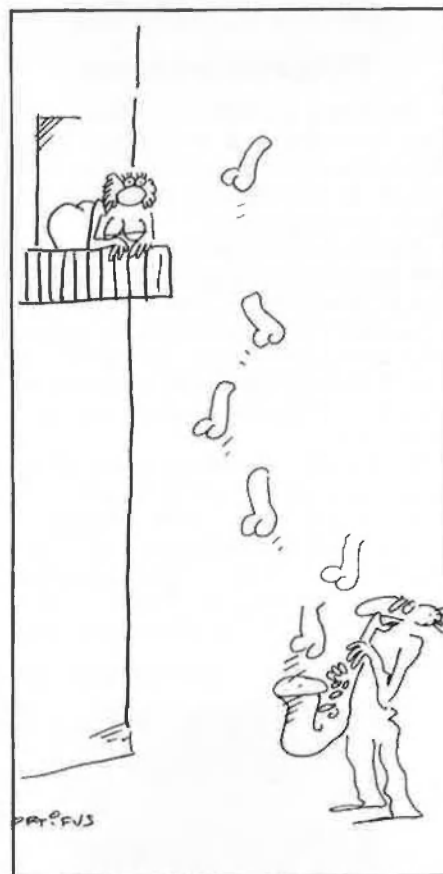
T'he trobat a casa

(fragment d'una carta real)

... per primera vegada des de feia mesos intuïa que alguna cosa bona m'anava a succeir, a produir-se. Són aquells moments que, cíclicament, es radicalitzen, que augmenten i que, d'alguna manera, preparen i s'avancen a la vigília d'una etapa creativa determinada, estats que s'intueixen però que mai no es pensen.

Així, sens dubte, és el misteri de la creació, de la pintura, de l'art; que bull dintre i que, més tard, brolla i s'exterioritza. En arribar a casa, estimada, em vaig trobar amb la teva carta...

JOAN PERE VILADECANS

Pur estil plutònic

¡Bon dia, estimat absent!

Estimo més el meu marit

T'escric perquè em deixis en pau. M'estranya que no hagin entès que la nostra relació va ser producte d'una circumstància determinada i que es va acabar quan ens vam acomiadar.

En aquells moments ens vam necessitar mútuament per fer-nos companyia, però no hi va haver mai amor entre nosaltres.

Quan vaig tornar amb la meva família, tot el que havia passat entre nosaltres em va semblar que no feia amb mi, que havia estat producte de la imaginació.

Avui et puc escriure una carta d'amor, una carta d'amor en pur estil plutònic, de la més pura escola de l'alta irrealitat, ja és dijous. La nit ha passat volant i el dia se m'escapa. El cavaller de les espases i el constructor dels teus somnis, el que domina la matèria i exalta l'esperit, el mestre d'infinitud, m'ha dut la copa de l'amor, l'espasa del combat, i el teu record de foc. Fes-te veure algun dia. L'amor sempre és una absència. M'hauria agradat ser el teu amant perfecte.

SALVADOR JÀFER

T'estimo des del provador

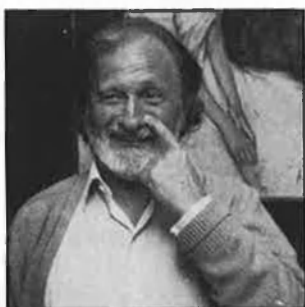
Amor meu:

¿Per què t'has emportat les claus de la botiga? Hauré d'entrar de nit, saltant la tàpia del pati per poder admirar el maniquí vestit amb la teva roba i, somicant, dema-

nar-te perdó de genolls, per haver-me endut la caixa de la merceria.

T'estimo des del provador i aprenc el català, sols per tu.

RICARDO SOLFA

Obligació amorosa

Amor meu, que horrorós és haver-te promès que t'escriuria avui sense falta. D'aquesta manera he convertit el plaer d'escriure't en una obligació i els *deures* són quasi sempre penosos.

Tan sols els molts privilegiats aconseguixen que coincideixi el plaer amb l'obligació, el treball amb la diversió.

Ja sé que em diràs que pitjor que una carta desganada és el silenci. Segurament tens raó. Però no la tens per la teva absència: l'absència de la persona amada mai no té justificació.

Si vinguessis, si estiguessis aquí no necessaries demanar-me que t'escrivís. La carta no és més que un pobre substitut de l'amor. No existeix el goig de l'escriptura amorosa, tan sols la tristesa perquè reflexionem únicament quan som desgraciats.

Vine. Tan sols la teva presència em fa feliç.

ANTONI DE SENILLOSA

L'amor no existeix

Amor meu:

L'amor no existeix, deixem-nos de punyetes.

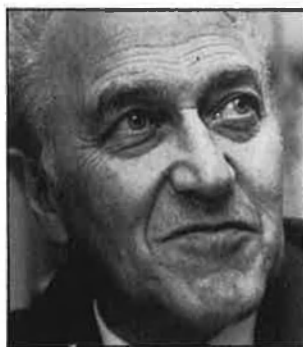
No t'enfadis, t'estimo amb bogeria, però l'amor no existeix. Hi ha persones amb les quals et trobes bé, persones les quals desitges... També hi ha una altra cosa, una malaltia molt desagradable que és la passió afectiva.

Amor meu, aquesta malaltia és la que em fa anar de cul per tu en aquest moment. Sé que acabaré curant-me, però no tinc gens de ganes de curar-me, i tot plegat és una llauna.

Noia, l'amor no existeix i jo estic malalt de tant estimar-te.
¿Què hem de fer?

JOSEP BENET I JORNET

Inquiet pel teu silenci

Carta a la meua filla Núria.

Petita i insatisfeta Nuri,

Estem inquiets pel teu llarg silenci. Ja sé que t'és fàcil escriure. Fa molt de temps de la teua última carta. Llavors et dolies de la meua incapacitat per comprendre't. No obstant, et consta que he fet esforços per aconseguir-ho i crec que hi he reeixit, si bé et confesso que em costa entendre't.

Desgraciadament, en la societat en què vivim, el desig dels homes és el de posseir i això malmeta tot el que tu pregones, i del que jo també em faig solidari.

¿Què diuen els teus petits deixebles? Com tu vas dir-me, educar ja és una esperança en el futur i penso que aquesta esperança descansa sobre una fe en l'home responsable dels seus pensaments, dels seus sentiments i de les seves eleccions.

Aquí res de nou, excepte que m'han demanat una conferència pel 40 aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. Penso que t'interessaria llegir-la. Si no la tens, te n'enviaré una còpia en la meua pròxima.

Rescriu-me i digue'm el que fas i el que penses.

Sempre teu.

FREDERIC RAHOLA

Desig irracional

No sé si algun dia les meues paraules deixaran per fi de buscar el refugi de l'anonimat. No sé si arribarà el moment en què puguem eixir d'aquests dies nocturns, no ho sé. Ahir estava plena de dubtes, avui no vull pensar.

No pensar, deixar la mà solta sobre el paper, dir que vull estimar-te amb tota l'alegria i tota l'amargura, dir-te que el meu desig que em necessites va tornant-se un desig irracional; que l'intent de tancar el temps es troba fora de les nostres forces i que la voluntat de sentir la mort lluny és, potser, l'única cosa que tindríem.

Res més importa. Pense que res més.

TERESA PASQUAL